

Název práce: Role obhájce v trestním řízení

Klíčová slova: role obhájce, digitální důkaz, trestní řízení

Resumé

Záměr této rigorózní práce je přiblížit praktické poznatky z praxe obhájce s výkladem těchto poznatků jak postupovat v jednotlivých fázích trestního řízení, zejména při hájení práv osoby obviněné. Rigorózní práce uvádí jednotlivé praktické okolnosti, jak vykonávat obhajobu a jednat se zastoupeným klientem, tedy z pozice advokáta a za tímto účelem jsou rozvedeny vybrané poznatky, jakým způsobem klienta připravovat na jednotlivé úkony a jakým způsobem připravit advokátní trestní spis, včetně zjištění či zajištění důkazů ve prospěch obviněného. Jednotlivé poznatky jsou doplněny o vybrané situace v trestním řízení, se kterými se obhajoba musí vypořádat, a pojednává o roli obhájce v jednotlivých fázích trestního řízení v tomto směru. Chronologicky jsou poznatky rozděleny do kapitol od prvních fází trestního řízení, tedy od počátku prověřování až po téměř konec hlavního líčení v podobě závěrečné řeči obhájce ve spojení se závěrečným návrhem. V krátkosti je práce rovněž zaměřena na právní pomoc ve stádiu prověřování, tedy do doby, než je zahájeno trestní stíhání konkrétní osoby. U hlavního líčení a po podání obžaloby se tato práce dále zaměřuje na stále celkem nové instituty procesního trestního práva, jako je vyjádření k obžalobě, možnost prohlášení viny apod., a to včetně možnosti takové prohlášení a vyjádření učinit již na počátku hlavního líčení. V této rovině je uvedena i řada judikatury a výkladových doktrín k předmětné problematice, přičemž obhájce musí k veškerým institutům (které způsobují různé následky, včetně možnosti vydání tzv. „kontumačního rozhodnutí“) přistupovat pečlivě. Rovněž je pojednáno o možných odklonech, jejich náležitostech včetně toho, jakým způsobem je uzavřít, resp. je schválit či takto ze strany orgánů činných v trestním řízení rozhodnout a kdy lze klientovi, osobě obviněné, takový odklon (včetně taktiky obhajoby) doporučit. V neposlední řadě je taktéž pojednáváno o digitálních důkazech moderní doby a jejich použitelnosti v trestním řízení jako důkazu, včetně toho, za jakých podmínek je možné takový důkaz použít (rozdíl je možné spatřovat ve vztahu k obhajobě a veřejné žalobě), resp. jaké oprávnění zvolit dle procesního práva (především v rámci operativně pátracích prostředků). V této souvislosti se práce snaží jednoznačně upozornit na skutečnost, že obhájce se nesmí spoléhat na procesní nepoužitelnost důkazu, neboť se neuplatní zcela tzv. doktrína otráveného plodu z otráveného stromu. Závěr je věnován závěrečné řeči a co vše by taková závěrečná řeč měla obsahovat.